

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie – II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Sylwia Urbańska

Sędziowie: SSO Katarzyna Waseńczuk

SSO Tomasz Wojciechowski

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2016 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Z. P.** – **reprezentanta grupy działającej na rzecz K. P., B. S., K. S. (1) (małoletniej reprezentowanej przez matkę B. S.), A. S., K. S. (2), K. S. (3), T. M., M. M. (1), K. W. (1), M. W. (1), Ł. W., M. O., S. L., M. L. (1) (małoletniego reprezentowanego przez matkę S. L., T. L., W. M., M. Z., A. K., W. Z., A. Z., M. P., B. P. (1), U. P., E. R., K. S. (4), J. P. (1), T. P., J. K. (1), J. K. (2), Ł. (...)**

przeciwko **Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Ministra Skarbu Państwa, Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz Prezydenta Miasta C.**

o ustalenie

w przedmiocie ustalenia składu grupy

postanawia:

I. ustalić, że w skład grupy wchodzi:

1. Z. P.,
2. K. P.,
3. B. S.,
4. K. S. (1) (małoletnia reprezentowana przez matkę B. S.),
5. A. S.,
6. K. S. (2),
7. K. S. (3),
8. T. M.,
9. M. M. (1),
10. K. W. (1),

11. M. W. (1),
12. Ł. W.,
13. M. O.,
14. S. L.,
15. M. L. (1) (małoletni reprezentowany przez matkę S. L.),
16. T. L.,
17. W. M.,
18. M. Z.,
19. A. K.,
20. W. Z.,
21. A. Z.,
22. M. P.,
23. B. P. (1),
24. U. P.,
25. E. R.,
26. K. S. (4),
27. J. P. (1),
28. T. P.,
29. J. K. (1),
30. J. K. (2),
31. Ł. K.,
32. I. W.,
33. M. B. (1)
34. A. B. (1),
35. M. B. (2),
36. J. K. (3),
37. J. K. (4),
38. M. B. (3),
39. T. B.,

40. B. P.,
41. A. B. (2),
42. P. C.,
43. J. A.,
44. R. L.,
45. M. L. (2) – małoletnia reprezentowana przez ojca R. L.,
46. M. L. (3),
47. A. W.,
48. K. W. (2),
49. G. K.,
50. M. M. (2),
51. I. Z.,
52. E. C.,
53. M. R.,
54. M. B. (4),
55. K. B. (1) (małoletni reprezentowany przez opiekuna M. R.),
56. D. R.,
57. A. Ś.,
58. M. K. (1),
59. E. K.,
60. U. S.,
61. H. S.,
62. E. G.,
63. J. G.,
64. B. C.,
65. M. B. (5),
66. B. P. (2) (małoletni reprezentowany przez matkę E. N.),
67. J. P. (2),
68. F. O.,

69. M. M. (3),
70. E. Ł.,
71. J. Ł.,
72. A. Ł.,
73. B. Ł.,
74. S. S. (1),
75. S. S. (2),
76. W. W. (1),
77. D. K.,
78. M. K. (2),
79. Johanna C. B. vel P.,
80. S. B.,
81. P. F. K. B. (2),
82. J. H.,

II. odmówić przyznania statusu członka grupy następującym osobom: W. S. i E. S.;

III. odrzucić pozew w zakresie roszczenia zgłoszonego przez F. O..

Tomasz Wojciechowski Sylwia Urbańska Katarzyna Waseńczuk

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 30 stycznia 2013 r. Z. P. działająca jako reprezentant grupy wniosła o ustalenie, że Skarb Państwa – Minister Skarbu Państwa ponosi odpowiedzialność wobec członków grupy za szkodę wyrządzoną katastrofą budowlaną pawilonu wystawowego nr 1 Międzynarodowych Targów (...) z dnia 26 stycznia 2006 r. w C. na zasadzie art. 434 kc oraz o ustalenie, że Skarb Państwa – Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego (lub ewentualnie Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w C.) ponosi na zasadzie art. 417 § 1 kc odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną katastrofą budowlaną przez niezgodne z prawem zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej przez (...) w C. o okresie od 04 stycznia 2002 r. do 28 stycznia 2006 r.

W piśmie z dnia 15 lutego 2013 r. pełnomocnik powódki sprecyzował żądanie domagając się ustalenia, że Skarb Państwa – Minister Skarbu Państwa jako samoistny posiadacz budowli ponosi odpowiedzialność względem powódki i członków grupy za szkody będące następstwem znacznego pogorszenia ich sytuacji życiowej w związku ze śmiercią najbliższego członka rodziny, spowodowanej zawaleniem się pawilonu wystawowego nr 1 Międzynarodowych Targów (...) z dnia 28 stycznia 2006 na zasadzie art. 434 i 446 § 3 kc oraz ustalenia, że Skarb Państwa – Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego (lub ewentualnie Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w C.) ponosi na zasadzie art. 417 § 1 kc i 446 § 3 kc odpowiedzialność za szkody będące następstwem znacznego pogorszenia ich sytuacji życiowej w związku ze śmiercią najbliższego członka rodziny, spowodowanej zawaleniem się pawilonu wystawowego nr 1 Międzynarodowych Targów (...) w dniu 28 stycznia 2006 r., będącego w adekwatnym związku przyczynowo –

skutkowym z niezgodnym z prawem zaniechaniem przy wykonywaniu władzy publicznej przez (...) w C. w czasie od 04 stycznia 2002 r. do 28 stycznia 2006 r.

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2015 r., sprostowanym postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2015 r., Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu skargi kasacyjnej, orzekł o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu grupowym.

Postanowieniem z dnia 22 września 2015 r. dokonano ogłoszenia o toczącym się postępowaniu, które ukazało się w dniu 28 października 2015 r. w dzienniku „Rzeczpospolita”. Termin trzymiesięczny wyznaczony w ogłoszeniu do złożenia oświadczenia o przystąpieniu do grupy upłynął w dniu 28 stycznia 2016 r.

W piśmie nadanym w dniu 28 stycznia 2016 r. pełnomocnik reprezentanta grupy podał pełny skład grupy wraz z oświadczeniami o przystąpieniu do grupy 50 osób (k. 798).

W piśmie nadanym w dniu 12 lutego 2016 r. (k. 1010) pełnomocnik reprezentanta grupy dodatkowo wskazał jako członków grupy, którzy złożyli oświadczenie po ukazaniu się ogłoszenia dwie osoby – V. S. i E. S.. Wyjaśnił, że oświadczenia te zostały nadane w dniu 28 stycznia 2016 r. w jednej kopercie i dołączył kserokopię koperty z pieczęcią nadania w dniu 28 stycznia 2016 r.

W zarzutach co do składu grupy pełnomocnik pozwanego zakwestionował skład osobowy grupy odnośnie do I. W., F. O., V. S. i E. S. i wniósł o odrzucenie pozwu w stosunku do F. O., oraz ustalenie, że w skład grupy nie wchodzi I. W., F. O., V. S. i E. S..

Podniósł, że roszczenie F. O., będące przedmiotem postępowania jest tożsame z powództwem F. O., o którym orzekł Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 12 czerwca 2012 r.

W odniesieniu do V. S. i E. S. podniósł, że termin na złożenie oświadczeń o przystąpieniu do grupy minął w dniu 28 stycznia 2016 r., i w tym terminie te osoby nie złożyły oświadczenia, a nie ma podstaw by przyjąć, że termin do złożenia oświadczenia reprezentantowi grupy jest zachowany jeżeli takie oświadczenie zostanie nadane w dniu 28 stycznia 2016 r., ponieważ zasada z art. 165 § 2 kpc dotyczy wyłącznie pism procesowych kierowanych do sądu, a nie do stron postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 17 ust 2. ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz. U. z 2010 r., nr 7, poz. 44) po upływie wyznaczonego przez sąd terminu, nie krótszego niż miesiąc od dnia doręczenia powodowi zarzutów co do członkostwa, sąd wydaje postanowienie co do składu grupy.

Pełnomocnik pozwanego zakwestionował skład grupy w odniesieniu do czterech osób.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego I. W. zauważyć trzeba, że oświadczenie przez nią złożone dotyczy żądania ustalenia odpowiedzialności pozwanego Skarbu Państwa za katastrofę budowlaną z dnia 28 stycznia 2006 r. Po modyfikacji powództwa żądanie dotyczy ustalenia odpowiedzialności pozwanego względem powódki i członków grupy za szkody będące następstwem znacznego pogorszenia ich sytuacji życiowej w związku ze śmiercią najbliższego członka rodziny, spowodowanej zawaleniem się pawilonu wystawowego nr 1 Międzynarodowych Targów (...) z dnia 28 stycznia 2006. W postanowieniu z dnia 15 stycznia 2015 r. Sąd Najwyższy wskazał, że takie żądanie na gruncie art. 2 ust 3 ustawy ma autonomiczne znaczenie, chodzi zatem o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za określone zdarzenie. W tej sytuacji oświadczenie I. W. o przystąpieniu do grupy z dnia 17 stycznia 2013 r., dotyczące żądania ustalenia odpowiedzialności, może zostać uznane za odpowiadające treści żądania. Jest to bowiem oświadczenie o szerszym zakresie, w którym mieści się też roszczenie o odszkodowanie dochodzone na podstawie art. 446 § 3 kc.

W odniesieniu do członkostwa F. O., należało także ustalić, że wchodzi ona w skład grupy. Dla oceny członkostwa w grupie istotna jest bowiem ocena sformułowanego przez grupę roszczenia, treści oświadczenia o przystąpieniu do grupy i daty jego złożenia. F. O. złożyła oświadczenie w terminie 3 miesięcy od ukazania się ogłoszenia i treść

oświadczenia o przystąpieniu do grupy odpowiada roszczeniu dochodzonemu w pozwie. Zatem należało ustalić, że F. O. może być członkiem grupy.

Czym innym jest natomiast ocena roszczenia w kontekście wskazanego przez stronę pozwaną prawomocnego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Katowicach. F. O. wystąpiła z żądaniem zasądzenia odszkodowania na podstawie art. 446 § 3 kc z tytułu pogorszenia sytuacji życiowej po śmierci osoby bliskiej. Wyrokiem z dnia 12 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w Katowicach w sprawie II C 144/09 zasądził od (...) spółki z o.o. w K. i Skarbu Państwa – Prezydent Miasta C. solidarnie kwotę 35.456,00 zł tytułem odszkodowania na podstawie art. 446 § 3 kc.

Wyrokiem z dnia 27 listopada 2012 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach oddalił

apelacje powódki i pozwanego (...) spółki z o.o. od wyroku Sądu Okręgowego. W tej sytuacji należało uznać, że w odniesieniu do roszczenia F. O. zachodzi przeszkoda w postaci powagi rzeczy osądzonej. Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 kpc, sąd zobligowany jest odrzucić pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku, albo została już prawomocnie zakończona. Nie ulega wątpliwości, że przesłanką roszczenia o zapłatę odszkodowania na podstawie art. 446 § 3 kpc jest ustalenie odpowiedzialności pozwanego za zdarzenie. Zatem kwestia ta została już prawomocnie rozstrzygnięta w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach, przez przesądzenie zasady odpowiedzialności. Musiało to skutkować odrzuceniem pozwu w zakresie roszczenia F. O., zgłoszonego w niniejszym postępowaniu.

Za uzasadnione należało uznać zarzuty pozwanego dotyczące członkostwa w grupie V. S. i E. S., z uwagi na to, że oświadczenia tych osób nie pochodzą z okresu 3 miesięcy po ukazaniu się ogłoszenia. Oświadczenia takie, w myśl ustawy, mają być złożone reprezentantowi grupy w tym terminie.

Nieprzystąpienie do grupy w określonym terminie wyklucza możliwość wzięcia udziału w postępowaniu grupowym. Wola przystąpienia do grupy jest wyrażana reprezentantowi grupy. Przekroczenie wyznaczonego terminu do złożenia oświadczenia o przystąpieniu do grupy powoduje bezskuteczność złożonego oświadczenia.

Zdaniem Sądu nie można akceptować sytuacji gdy miarodajna dla oceny zachowania terminu miałyby być jedynie data wpisana na oświadczeniu przez osobę zgłaszającą się do grupy. Przy ocenie daty złożenia oświadczenia reprezentantowi grupy nie może też znaleźć zastosowania zasada z art. 165 § 2 kpc, dotycząca uzależnienia skuteczności złożenia pisma od daty jego nadania w placówce operatora. Oświadczenie o przystąpieniu do grupy nie jest pismem procesowym w rozumieniu art. 125 kpc, ponieważ nie jest to pismo strony postępowania kierowane do sądu lub przeciwnika procesowego. W tej sytuacji, nie ma wątpliwości co do złożenia w terminie oświadczeń przez członków grupy wskazanych w piśmie pełnomocnika reprezentanta nadanym do sądu w dniu 28 stycznia 2016 r. Oczywiście jest, że najpóźniej w dniu nadania tego pisma oświadczenia tych osób dotarły do reprezentanta. Nie można natomiast takiego skutku przyjąć w odniesieniu do oświadczeń V. S. i E. S.. Ich oświadczenia, jak wynika z dołączonej koperty, zostały nadane w dniu 28 stycznia 2016 r., a zatem za datę złożenia ich reprezentantowi grupy należy przyjąć najwcześniej (jakkolwiek mało prawdopodobnie) datę 29 stycznia 2016 r., co oznacza, że zostały złożone po upływie trzymiesięcznego terminu. Uzasadnia to odmowę przyznania wskazanym osobom statusu członka grupy.

Wyjaśnić jeszcze należy, że w toku postępowania pełnoletniość uzyskała M. B. (4) (urodzona (...) k. 872) oraz M. M. (1) (urodzona (...)) – k. 44), natomiast wskazana pierwotnie w pozwie M. W. (2) w dniu 20 czerwca 2015 r. wyszła za mąż, przyjmując nazwisko O. (odpis aktu małżeństwa k. 805).

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

Tomasz Wojciechowski Sylwia Urbańska Katarzyna Waseńczuk

ZARZĄDZENIE

Odpis postanowienia doręczyć:

1. (...)

2. (...)

Dnia 30.06.2016 r.